Ч. 138 (14.387). Львів, вівторок 23. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060, 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Справа плянованого замаху

НА ПОЛК. Е. КОНОВАЛЬЦЯ.

БЕРН, 22. 6. ПАТ. Швайцарська Телегр. Аґенція. Слідчий суддя пустив на волю за кавцією 10.000 Плянка, одного з трьох арештованих за те, що дали совітській владі інформації про полк. Коновальця. Плянк зізнав, що дістав 600 франків за те, щоб інвіґілював віллю полк. Коновальця; другий обвинувачений Нордман — що підготовлював замах на совітську делеґацію до Ліги Націй (?).

Конференція в справі чорноморських проливів.

МОНТРЕ, 22. 6. ПАТ. Нині починається тут конференція у справі чорноморських проливів при співучасти Англії, Франції, Японії, Туреччини, Болгарії, Греції, Югославії та СССР.

МОНТРЕ, 22. 6. ПАТ. До Монтре приїхав на конференцію у справі Дарданелів мін. Поль Бонкур (Франція), ком. Літвінов і амб. Потемкін (СССР), мін. Тітулеску, нині очікують сов. амбасадора з Анкари Поню. Італія участи в конференції не бере тому, що до часу припинення санкцій взагалі здержується від міжнародньої співпраці, лише вислала обсерватора. В кругах близьких до брит. делеґації кружляла чутка, немовби Англія хотіла відложити конференцію до часу, аж справа санкцій буде поладнана, щоб Італія взяла активну участь у переговорах, які годі можнаб поширити на загал середземноморських питань.

„Людовий фронт" анархізує

ФРАНЦУСЬКІ КОЛЬОНІЇ.

ПАРИЖ, 22. 6. ПАТ. Один з найбільших кольоніяльних часописів „Депеш Альжіріен" звертає увагу на небезпеку, на яку наражує Францію акція „Людового фронту" у кольоніях. Прим. у рільничих околицях Альжиру узброєні тубильці допустилися насильств на кольоністах під претекстом ревіндикаційної акції „Людового фронту".

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ ПО ТОВАРОВИХ ДОМАХ.

ПАРИЖ, 22. 6. ПАТ. На основі арбітражевого рішення міністра внутрішніх справ 26.000 осіб персоналу товарових домів приступає нині до праці.

КЛЄРМОН ФЕРРАН, 22. 6. ПАТ. Робітники фабрики самоходових пневматиків Мішелена погодилися з дирекцією, тому нині вертаються до праці.

МЮЛЬГАВЗЕН, 22. 6. ПАТ. Між 100 членами „Вогняного хреста" і лівими дійшло до сутички; кількох ранених, 2-ох членів „Вогн. хреста" арештували. Поліція інтервеніювала в Амієн в бійці між 200 страйкарями і членами розвязаної організації „Патріотична молодь". В Нант члени „Французької солідарности" билися з прихильниками „Людового фронту", в Сен Етієн — продавці „Аксіон Франсез" з продавцями лівої преси.

ДЕМОНСТРАЦІЇ „ВОГНЯНОГО ХРЕСТА".

ПАРИЖ, 22. 6. ПАТ. На площі Зорі в Парижі арештували 6. членів „Вогняного хреста", що удалили демонстрацію біля могили невідомого вояка, кидаючи гасла на честь розвязаної організації та її вождя.

Стан поготівля у Бельгії.

ПАРИЖ, 22. 6. ПАТ. Щоб забезпечити лад, бельг. уряд завів т. зв. стан поготівля: поділив край на округи під командою ґенералів, яким підлягає військо та жандармерія на терені округи. У більшій частині ґарнізонів оголосили поготівля.

ВІЙСЬКО І ЖАНДАРМЕРІЯ БЕРЕЖЕ БЕЛЬГІЙСЬКІ ШЛЯХИ.

БРЮССЕЛЬ, 22. 6. ПАТ. Щоб запевнити безпеку, уряд змобілізував 4 сотні 1. полку жандармерії та обсадив ними шосу Аль—Енгіен—Нівель, а піхотою — шляхи між Брюсселею та Малін.

БРЮССЕЛЬ, 22. 6. ПАТ. Мінво справедливости пригадує, що за спинювання комунікації на публичних та на залізн. шляхах карний кодекс передбачує кару 5-ох до 10-ох літ вязниці.

СУСПІЛЬНІ РЕФОРМИ В БЕЛЬГІЇ.

БРЮССЕЛЬ, 22. 6. ПАТ. Бельг. уряд представив парляментові проект законів про платні відпустки та 40-годинний тиждень праці.

РІЛЬНІ РЕФОМИ В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 22. 6. ПАТ. На теренах, відданих до розпорядження Інституту Аграрної Реформи поселилося від 1. лютого до 19. ц. м. 100.283 родин.

СТРАЙК БОЛГАРСЬКИХ ТРАМВАЄВИКІВ.

СОФІЯ, 22. 6. ПАТ. Нині застрайкувало у цілій Болгарії 5.000 трамваєвих моторових. Вони не видвигають ніяких домагань, лише протестують проти нових приписів про вуличний рух

Приятелі Ліги Націй осуджують

БРИТ. УРЯД.

ЛЬОНДОН, 22. 6. ПАТ. На внесок льорда Сесіля унія товариств Ліги Націй осудила рішення брит. уряду, що припинило санкції. Льорд Сесіль заявив, що Англія не повинна приняти війни, колиб Італія видала її за виконування постанов Ліги Націй.

КИТАЙ ПРИСТОСОВУВАТИМЕ САНКЦІЇ НАВІТЬ КОЛИ ЛІГА НАЦІЙ ЇХ ПРИПИНИТЬ.

НАНКІН, 22. 6. ПАТ. Китайський уряд рішив не прилучитися до евентуального рішення Ліги Націй, якщоб вона припинила санкції проти Італії.

11 жертв арабсько-англійської битви.

ЄРУСАЛИМ, 22. 6. ПАТ. Коло Тулькарем відділ 70-ох арабів зробив засідку на англійську стежу з 12-ох вояків. Окружені англійці відстрілювалися, доки не прийшла відсіч на літаках, що прогнала арабів скорострілами. З англійців убили одного бунчужного та важко ранили 2-ох вояків. Арабів згинуло 10-ох, ранених забрали зі собою, відступаючи.

Марнується талановита дітвора.

Львів, 22. червня. 1936.

Відбуваються тепер вписи до шкіл. Не перед одним батьком українцем стає питання, якби далі вчити свою дитину, яка виявляє охоту та хист до науки. Але наука у теперішніх часах дуже коштовна та чи варто (міркує собі батько) грубо витрачуватись на ту науку, коли вона хліба дитині не дасть?! І батько по довгій надумі рішає не вчити далі сина чи доньки: здібний, талановитий хлопець (дівчина) лишається в селі, поза школою. Чи мало в цей спосіб гине справжніх талантів по наших селах у Галичині, Волині, Поліссі тощо? Гине, хоч могли би вони діставати відповідну освіту, двигнути нашу культуру, прославити наш нарід.

Ніхто у нас не опікується талановитими дітьми. Навіть ще ніде не виринуло питання про те, щоб вишукувати таких здібних дітей та забезпечити їм освіту. А ця справа вишукування та плекання талантів дуже важна, особливо в нашому народі. Адже наш нарід не має ні багатої земельної, промислової та торговельної верстви, як у інших народів, тієї верстви, що завсіди була матеріяльним ґрунтом, на якому зростала духова культура. Не має наш нарід і власної держави, що в нинішніх часах вже на себе бере турботу за піднесення культурного рівня народу та вживає безліч зорґанізованих заходів у цьому напрямі. Заходи над збогачуванням культури (літературних, мистецьких, наукових осягів) ідуть рівнобіжно з заходами над уможливленням якнайбільшим масам польської дітвори добути середню освіту.

Ось нпр. істнує у Польщі у буджеті мільйонова позиція під назвою „Фонд національної культури". Міністерство освіти асиґнує величезні гроші на підтримку студіюючої молоді по школах. Те саме роблять різні самоуправні установи, міські й повітові та навіть волосні. Істнують чисто громадянські товариства, що опікуються молодю. Досить є різного роду фундацій на культурні цілі та на стипендії у високих школах. Вкінці повстала у Польщі сітка державних і самоуправних польських середніх шкіл, часом по малих містах, і все це уможливлює дітям польських селян, робітників і міщан одержати середню освіту. Знаємо, що в польському громадянстві щороку прибуває кільнадесять тисяч молоді зі середньою освітою. Словом, талановита польська дитина може здобути освіту, не пропадає вона так легко, як у нас. Попри те все держава робить спеціяльні заходи, щоб не могла загинути безкорисно для польського суспільства і держави особливо здібна польська одиниця. Не підлягає ніякому сумнівові, що сам шкільний переустрій, касуючи дві ґімназіяльні кляси та надбудовуючи 5. 6. відділи у народніх школах, мав на меті широко розбудувати ту базу, з якої могла би розпочатись селекція здібнішої молоді. Ця ідея селекції відбилась і на інших постановах закону про шкільну реформу. Побіч з тим державні та громадянські чинники ясно ставлять справу про необхідність чисто матеріяльної допомоги здібним дітям суспільної бідноти. Говорив про те дуже виразно міністер освіти на нараді у справі піднесення культури села. Згадував про забезпеку освіти здібним дітям з простолюддя посол Стпічинський у недавній промові при дискусії над повновластями для теперішнього уряду, а його промо

Ювилейне свято

10-літнього істнування кооперативи СЕЛЯНСЬКА СПІЛКА в Богородчанах, віднзначеної диплъомом РСУК за добре ведення відбудеться 28. червня 1936 з такою програмою:

I. Год. 11. Полева Служба Божа в саді п. Дмитра Мартинця;

II. Год. 13. на тім самім місци:

1. Відкриття свята.
2. Святочна промова Начального Директора РСУК Вп. Сенатора Остапа Луцького.
3. Відчит д-ра Осипа Когута про 10-літний розвій Селянської Спілки.
4. Реферат Директора Центробанку Вп. Ст. Кузика про кредитову кооперацію.
5. Привіти.
6. Закінчення свята.

В разі непогоди богослуження відправиться ц Парохіяльній Церкві, а дальша частина свята в салі Народнього Дому. — Вступ за ювілейною відзнакою в ціні 20 сот.

ву вважають нічеб декларацією цілого проурядового табору. Та й у польській публіцистиці все стрінете думку про те, що не вільно допустити до загибелі талановитої, бідної дитини.

Хтож у нас думає про ці кардинальної ваги справи? Досі ніхто, ніякий громадянський чинник. У нас справа виховання молоді є виключно справою самих батьків. І тому безслідно гине у нас багато талантів, марнується культурницька потенціяльна енергія нації, множиться скількість недоуків, марнується українська дітвора, те найцінніше, що має нація.

Конституція московського націоналізму.

Думки висловлені нашим кореспондентом покриваються з поглядом висловленим у редакційній статті на цю тему з 16. ц. м. п. н. „Кпини з закону". Тому вони можуть послужити як доповнення. — Ред.

Женева, 17. червня 1936.

Совітська преса з 12. червня принесла текст нової „конституції". „Ізвестія" з дальших днів повні відомостей про „бурхливу радість", якою совітське населення стрінуло цей державний акт, та про прихильні відгуки в „демократичних" державах. Про італійську пресу читаємо, що вона стрінула конституцію вороже, а про німецьку пресу, що вона конституцію промовчала, бо боїться подати її до відома своїм читачам. Ця остання звістка неправдива. Англійська, а навіть французька немосквофільська преса поставилась до нової конституції дуже скептично, зокрема „Ле Тан" заявив, що вона в соціяльно-політичнім житті СССР майже нічого не міняє. Німецька преса дала „найбільш демократичній у світі" конституції належну оцінку, а „Франкфуртер Цайтунг" зокрема завважила цілком слушно, що вона обтинає далі самоуправу національних республик передаючи центральній управі дальші два міністерства.

Для всіх ясно, що совітська конституція призначена більше для зверхнього, ніж для внутрішнього вжитку. Швидкий зріст „демократизму" в Москві, який недавно ще вважали там „буржуазним забобоном" викликаний потребами московської акції в Европі. Для успішнішої пропаганди „народнього фронту" в Европі рішено сотворити сурогат його теж у межах самого СССР. Щоб показати московський демократизм у Франції більш привабливим, почали там роботу Четвертого Інтернаціоналу під проводом нібн прихильників Бронштайна-Троцького. Керманичів цього нового інтернаціоналу, що має вже кільканацять тисяч прихильників, французький уряд про людське око арештує за їх надмірний радикалізм, а орган їх „Робітничу Боротьбу", конфіскує. При цьому добре поінформовані часописи повідомляють, що в дійсности Четвертий Інтернаціонал співпрацює у найбільшій згоді з Москвінтерном. Вісти, які чули ми свого часу про зустріч Літвінова з Троцьким, не були мабуть вигадками.

Агітаційне значіння нової совітської конституції в Европі не може бути велике, бо дійсний стан у СССР загально надто відомий. Для урядів тих держав, що вважають за потрібне бути союзницями Москви, досить байдуже, чи СССР є східною деспотією старих часів, чи демократичною республикою. А в тих державах, що як Англія наприклад, не зазначили ясно свого відношення до Москви, ця комедія конституції може викликати лише іронічну усмішку, що московський уряд мусить хапатись аж таких засобів, щоб обдурювати власне населення і чужинців.

Противенства між новими законами і совітською дійсністю справді надто великі, щоб вони могли лишитися для когось непомітними. Говорити про загальне виборче право, про громадську свободу, про волю слова, преси і зборів, про тайну листування і незайманість житла, чи кутка в кімнаті, куди напхано кілька родин, усе те в країні, де по вязницях та таборах примусової праці перебуває понад шість міліонів осіб, просто смішно. Для совітського підданця цілком байдуже чи його увязнять наслідком сваволі якогось агента Наркомвнудела, чи на основі наказу прокуратора, який агент може завжди мати в кишені. А прокуратор і суддя так само залежні від центральної московської влади, як і останній кулак чи попівський син.

Володіння фабриками та всякими іншими засобами продукції та землею, якого нова конституція ані трохи не обмежує, надає центральній московській олігархії таку владу над населенням, що ціла „хартія вольностей", якою большевики наоспіх охрестили свою конституцію, є безвартісним кусником паперу. Сталін завдав справді своєю конституцією тяжкий удар не лише „старим большевикам" і ріжній партійній опозиції, але ця конституція визнає комунізм політичною основою держави. Кожний робітник чи колхозник, який насмілився би діяти, говорити чи думати не так, як владі подобається, рискує негайно втратити працю, себто згинути з голоду чи помандрувати до табору примусової праці, бо конституція каже в окремім параграфі — „хто не працює, той не їсть". А в якій мірі людей викидають тепер із колхозів, яким землю передано у вічне володіння, видно наприклад з одного повідомлення „Правди", що в однім Усть-Лабинськім районі (Азовсько-Чорноморський край) виключено з 46 колхозів за останніх 15 місяців понад 1500 колхозників. Причім виключали їх не лише збори неуправнені до цього, а і звичайні бриґадири, а навіть колхозні бухгальтери.

Дійсне призначення нової конституції є збільшити централізацію управи державою, згуртувати і змішнити сили московського націоналізму та зменшити опір поневолених націй. Хоч параграф 17. і полишає кожній союзній республиці право виступити зі складу СССР, але він має очевидно лише декоративне значіння, бо не вказано навіть органу, який міг би такий акт доконати; тоді як зазначено, що приняття нових республик до СССР доконує Головна Рада.

Ціла Рада Національностей має властиво також характер наскрізь декоративний, хочби з огляду на „рівноправність" національних республик, згідно з якою, наприклад Бурято-Монгольська чи Карельська автономна республика посилає 5 представників, а Україна з її 29 міліонами населення посилає до Ради 10 представників. До тогож кожний з цих „представників" тероризований не менше, як кожний із 300.000 виборців, що посилають „свого заступника" до Ради Союзу. Фактична самоуправа „незалежних союзних" республик значно менша, ніж самоуправа якогось австрійського краю чи швайцарського кантону не лише з огляду на централізований терор московської олігархії, а і з огляду на господарську централізацію СССР. Навіть ті, менш значні міністерства, які полишено союзним національним республикам, залежні цілком від московського центру, не лише тому, що там визначається буджет, а і тому, що одна галузь господарства залежить від інших галузей, наприклад легкий промисл залежить і від тяжкого загально союзного промислу, і від транспорту і від багатьох інших чинників, якими кермує Москва.

У тім пункті, де нова конституція поборює сепаратизм поневолених націй СССР., вона зустріне оплески в цілім московськім націоналістичнім таборі на еміграції. В межах московської нації може вона справді бути мостом на шляху до московського „народнього" фронту. Під плащем нового „демократизму" сподіваються московські можновладці не лише розкласти московську опозицію та розбудувати нову верховодну клясу слухняних „знатних людей, а ще й розбити одноцільний мур поневолених націй.

А проте досвід вказує ясно, що кожний новий наступ на національні почування нібито „рівних" народів, яких оця конституція наново поневолює, тільки змічнює національну свідомість і ворожі настрої серед поневолених націй.

М. Данько.

ПРАЦЯ ОО. ВАСИЛІЯН.

Лаврівський монастир — це небуденна наша історична цінність, де є величава бібліотека, а невеличка церковця, що тямить ще часи князя Льва, має свою світову славу „лаврівською поліхромією".

Завдяки ввічливости оо. Василіян у Лаврові я, запрошений до них на день 18. червня ц. р., мав можливість не тільки познайомитись з ними безпосередньо, але також бачити ту прегарну працю, яку вони ведуть серед нашого народу. Крім незвичайно солідної праці у релігійній ділянці, вони не занедбують і світських установ, як читальня „Просвіти", кооператива та народня школа, а також дають працю нашим людям у лісі та на тартаку. В монастирі ведуть чернечу ґімназію, в якій дістає освіту коло 30 питомців. Своїми святочними імпрезами стягають вони тисячі українського народу та скріпляють у вірних любов до церкви і нації. Марійськими орґанізаціями творять сильні кадри зорґанізованої української молоді, яка під умілою рукою о. Назарка зі Львова находить відповідь на неодно питання, що пронизує молодечу душу.

Один із доказів великої праці оо. Василіян серед наших „найменших" — це тепер заініційоване збірне урочисте причастіє наймолодших дітей. Таке свято відбулося вже 1. червня в їх монастирі у Крехові, а друге таке свято саме відбулося 18. ц. м. у Лаврові. Велику вартість того свята може вірно оцінити тільки той, хто бачив його своїми очима. Вже день передтим почали зїздитися діти з дальших околиць до монастиря. В сам день свята, уладженого у честь 25-ліття дозволу Святішого Отця причащати семилітні діти, зібралось на монастирському подвірі понад 2.000 дітвори під проводом своїх катехитів, учительства і парохів. Явились оба інспектори з Турки, прибув і перемиський владика Преосв. Йосафат, що відправив на подвірі архиєрейську Службу Божу в асисті о. Федевича й о. Ґоцького та численного духовенства. Дітвора зібралася з 23 сусідніх громад, а причастія давав сам владика 1.763 дітям. Зворушливу проповідь виголосив о. Назарко, який згадкою про те, що св. причастія наших найменших присвячується на інтенцію братньої дітвори під большевицьким гнетом, викликав сльози у багатьох вірних та у владики. Проповідник підніс у своїй промові два великі моменти, а саме: 1) жахливе положення українського народу за Збручем і переслідування християнської віри та 2) ствердження, що нашу церкву і наш нарід урятує молодь, вихована на нових засадах, які подає церква.

По причастію всі діти дістали харчі. Після богослуження відбулася святочна академія. Діти з ріжних громад, а саме: Лаврова, Ст. Самбора, Бабини, Лінинки, Турки, Самбора, Потока, Нанчілки, Вицова, Стрільбич, Головецька Долішнього, Лужка, Ґалівки і Ґровьової виголошували прегарні деклямації і співали релігійні пісні. Захоплення викликували маленькі діти, одіті однаково в бойківський стрій та прибрані у барвінкові вінки. Зворушливий був момент, коли на закінчення діти зложили поклін і китиці рож еп. Коциловському, який найшов ласкаве слово для кожної дитини зокрема. Спільними світлинами з дітворою та гістьми покінчено це небуденне дитяче свято.

З найкращими і незабутніми споминами вертались наші „найменші" ситі на душі і тілі до своїх родин. Не менше милий спомин з того дня лишився і в гостей. Нехай мені буде вільно з цього місця подякувати оо. Василіянам і Владиці за щиру гостинність і ту працю та опіку, якою окружають наш прибитий бойківський нарід!

Дмитро Великанович, посол.

Українське вчительство на розпутті.

З нагоди недалеких Загальних Зборів „Взаїмної Помочі Українського Вчительства“.

III.

При суттєвім розгляді найсуттєвіших і найповажніших причин, які викликують сьогодні серед українських учителів невдоволення й огірчення на теперішній провід ВПУВ, це справа Оселі у Ворохті. Ця Оселя коштувала поверх 100.000 зол., що їх склали члени організації. Вона має 40 кімнат і тому впродовж літніх ферій користає з неї щорічно ок. двіста вчителів. Тому з Оселею звязаний не тільки становий інтерес, але і — так мовити — безпосередній сентимент учителів. Тимчасом уже третій рік Дирекція виарендовує Оселю на літній час одному свому службовикові, зрештою емерит. учителеві, який веде харчівню на власний рахунок. Дирекція виходить видно з заложення, що хоче мати спокій і дохід. Але це не ціль Оселі. Клопіт, який спричинює Оселя дирекції, не є ще причиною, щоби зривати з дотогочасною традицією, згідно з якою Оселею адміністрував літом член управи з громадянського обовязку, за мешкання і харч. Оселя не є на те, щоб дирекція мала „спокій“ та щоб вона ставала дохідним приватним підприємством одиниці, при злегковаженні вимог учителів-літників, що у своїй власній хаті за власний гріш хотять мати вигоду, добрий харч і — атмосферу власної хати!...

Наприкінці коротко про персональні справи. Прикро й незручно казати на цю тему прилюдно, тим більше, що інтенцією цих рядків не є виявляти якусь особисту нехіть до того чи іншого члена Управи. Симпатії та антипатії тут ні при чім, ніхто під нікого не хоче „підкопуватись“ ані нікого „викурювати“. Виступаємо з річевими аргументами і рішуче відмежовуємося від негідних метод особистого калюмніяторства. Але так воно завжди було, є і буде, що діло роблять люди: коли діло ведено невідповідно, то виноваті тут ті, що його роблять.

Найповажніший персональний закид проти теперішньої Дирекції ВПУВ це той, що вона забуває про кардинальну засаду: громадсько-станова організація вимагає ведення агенд по громадськи і товариськи з повним виключенням автократизму. Автократизм веде до тези: „не табака для носа а ніс для табаки“, а вчительство з тією тезою, пристосованою до ВПУВ і її Дирекції — погодитися ніяк не може. Зазначуємо, що ніхто не каже, наче вся Управа складається з людей невідповідних. Але члени Надзірної Ради здебільша люди замісцеві (нпр. сам голова Надз. Ради) і не мають просто змоги вглянути у суть ведення ВПУВ Дирекцією, яка ставить Надз. Раду майже завжди перед доконані факти, що разом складаються на систему. Гадаємо, що замість покладного довіря повинен тут мати місце далекойдучий критицизм, бо річ іде про надто поважні справи: про характер українського вчительства, як громадянського активу.

Ось нпр. упертість та автократизм головного директора довела до ліквідації „Учительської Спілки“ з утратою поверх 100.000 зол. Той директор, льокуючи капітали ВПУВ в „Учительській Спілці“, повторяв заєдно: „А я покажу, що Спілку виведу“. І вивів так, що учительська організація стратила — як сказано — понад 100.000 зол. Одначе є на це найшлося оправдання в „Учительському Слові“ — мовляв причиною краху були: кріза, борги, перевага чужих капіталів та недоцільна господарка одного бувшого члена Управи „Учит. Спілки“. („Уч. Слово“ за рік 1931, стор. 286, 308 і 309). На ділі це незгідне з правдою, бож п. Ч. уступаючи оставив „Учительську Спілку“ з придбаним майном поверх 30.000 зол. (Гляди рах. замкн. з днем 31. XII. 1928 р.). Щойно тоді, коли його вже в „Учительській Спілці“ не стало, в два роки опісля прийшло до ліквідації „Учительської Спілки“ з величезною для неї стратою.

Висуваємо проти Дирекції ВПУВ закид громадського характеру, що вона не тримається засади „Свій до свого“. Правне заступство інтересів ВПУВ проти одного з льокаторів в учительському домі при вул. Якуба Стшеме 11, проф. Ш. Г., Дирекція передала адвокатові жидові д-рові Ф. (та ще й у висліді процесу ВПУВ понесла втрату). Також кафлярські роботи в учительському домі урядуючий директор передав польському стшельцеві К., хоч у Львові є кілька першорядних українських кафлярів, які зголосили були оферти.

Бл. п. Іван Стронський бачив причини лиха і старався перевести санацію в товаристві та усунути „диктаторські нахили“ гол. директора через поділ функцій між двох членів Управи. Одначе цей плян зустрів сильний спротив гол. директора, який не хотів нічого випустити зі своїх рук. До санації ВПУВ не дійшло, зате з проводу ВПУВ усунули самого бл. п. Стронського, що був її членом основником, директором, почесним членом і довголітним головою.

Кажучи про ввесь склад Дирекції не можемо не завважити, що **всі** члени управи такої станової організації повинні бути людьми службово незалежними або такими відважними, щоб не оглядались на свою вчительську посаду. Колиж хтось має амбіції та аспірації робити вчительську карієру і вживає в цьому замірі ріжних заходів, то воно мусить нераз суперечити функціям, які має виконувати у характері керманича станової організації. Досить тут сказати, що один із директорів ВПУВ був співорганізатором ославленого Шевченківського свята у міській школі ім. М. Шашкевича, що перейшов до історії під назвою „регіонального Шевченка“...

Залишаємо на боці всі інші закиди персональної натури, навіть такі, про які була мова на одному прилюдному зїзді Рідної Школи. Кінчаємо загальним висновком: жаль стає, що така многовслужена установа, попавши з часом у невідповідні руки, не виконує свого завдання і постійно зсувається вниз. В загальнонаціональному інтересі та зокрема в інтересі українського вчительства є негайно приступити до санації тих нездорових відносин. А саме треба: **1) змінити репрезентаційну систему Загальних Зборів ВПУВ, 2) привернути повні членські права всім членам ВПУВ, 3) перевести реформу перманентної Комісії-Матки, 4) змінити систему і редакційний напрямок „Учит. Слова“ і 5) перевести в Управі ВПУВ особові зміни.** Нині в самому Львові є кількадесять учителів українців на емеритурі і членів ВПУВ, отже людей незалежних та відомих громадян, — і є вже з кого вибрати якнайкращу управу. Ніхто нікого не хоче позбавляти хліба, але можна бути добрим службовиком, а не годитися на провідника українського вчительства.

Найблищі Загальні Збори делегатів Окружних Відділів ВПУВ, повинні безумовно перевести ту санацію поки ще час. На тих делегатах спочиває величезна відповідальність за долю ВПУВ і цілого українського вчительства.

У 19-ті роковини смерти

Ярослава Весоловського

редактора „Діла“

відбудеться в середу 24. ц. м. в год. 7.30 рано в Успенській церкві

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ,

на яке запрошує всіх Товаришів і Знайомих Покійного

Видавництво „Діла“.

Ф. М. МЕЦ.

ІГРАШКА.

Я проживав тоді в Газі. Коли вийшов з хати, на дворі було вже темно. Опиняючись перед освітленими вистановими шибами, йшов я вулицями, по яких переливалася численна під ту пору юрба людей, так, що й протиснутися було годі. Нараз охопило мене почування, що хтось вдивляється в мене.

Я пристанув.

Якась дама перейшла поруч мене, доторкаючись серед натовпу мого рукава. Я почав поволі йти за нею. Перед якоюсь вистаєю ритовин пристанула вона й почала їх оглядати. Коли я переходив біля цієї вистави, запримітив я, що вона слідкує за моїми рухами у дзеркалі вікна. Наші очі стрінулися у шклі. Дивно! З її личка доглянув я тільки великі темні очі. Чого це вона хотіла від мене? Або може мені тільки привиділось, що вона дивиться за мною?...

Якесь дивне почування заволоділо мною. Я вже мав намір заговорити до неї. Та не було це чисто змислове захоплення незнайомою жінкою. Я зацікавився нею, та якби треба було подати причину цього захоплення, я не вмів би. Коли я так про неї роздумував, прискорив я мабуть свої кроки, бо коли отямився, побачив що йду поруч неї. Вона повернула свою голову в мій бік і глянула на мене.

Вперше подивився я на її бліде, чудово гарне личко. Вона всміхнулася й заговорила:

— Пане...

Голос її був милозвучний й проникливий. Йшли ми так одне побіч одного, немов би віддавна були знайомі.

— Дивуєтесь мабуть, що я до вас перша промовила? — почала вона. — Бачите мода й звичаї міняються. Вас не повинно це дивувати, що іноколи й жінка бере у свої руки ініціятиву. Хочете бути на хвилинку мені товаришем? Між пів до одинацятою й одинацятою відходять звідсіля три поїзди. Один до Німеччини, один до Бельгії, а інший до Амстердаму. Одним з них я поїду. Отже є ще в мене дещо часу!

Я почав сміятися. Такою таємничою видалась вона мені, а була вона тільки молодою дівчиною, що не хотіла нудитись до відїзду свого поїзду. Очевидно я згодився і подав проєкт зайти до будьякої каварні.

Говорила вона по голяндськи та якось так наголошувала, що можна було її взяти за чужинку. Хвилинку глянув я на неї, несвідомо може, от тому тільки, щоб переконатись, чи можу з нею показатись у каварні. Вона мабуть відгадала мої думки, бо звернулася до мене із словами:

— Ви не потребуєте соромитись мене, — а відтак перескакуючи на іншу тему, додала:

— Не питайте, як я називаюся, я теж не хочу знати вашого імени. Мені здається, що це цікаво провести з кимсь вечір, про кого не знаєш, хто він! Втім що таке імя? Чи не булоб краще, якби так людина могла до людини не вяжучись іменем, говорити? Імя це початок всякого прикидання себе іншим, ніж є ним по суті людина.

Я ще раз глянув на неї.

— Помиляєтесь, якщо думаєте, що я є проворна кокота, яка хоче взяти вас на мудрування!.. — сказала вона, немов відгадуючи мої думки.

Вона всунула руку під моє рамя.

— Ходіть, поромовляймо про жінки. О, у вас вправне око! Крізь сукню бачите їх тіла. Всі цікавлять вас та ви вибираєте тільки найкращі...

Якесь дивне почування огорнуло мене, як ще ніколи, коли я йшов з якою жінкою під руку. Ми підійшли до одного бару.

— Вступімо! — сказала вона, — Може стрінете тут знайомих. Жінки ділають все сильніше на людину, коли є в товаристві мужчини. Пол є таки полом!

Самовпевнено війшла вона до бару.

Тепер при яскравому освітленні міг я їй ближче придивитись. Була дійсно гарна. Можна сказати небуденно гарна. Малі уста, білі й гострі як у хижака зуби, глибоко в очах скривалася якась притаєна сила панування над людьми.

У хвилині, як звернулася вона до мене своїм личком, нагадалося мені, що я мусів вже її десь бачити. Видалась якоюсь холодною й опанованою. Цього роду жінок стрічаємо рідко. Вони потраплять розпалити найбільш невгамовану пристрасть не даючися самі їй пірвати. Одним, однісеньким словом бичують вони мужчину до божевілля.

Із напів розхиленими віями слідкувала вона за виразом мого лиця.

— Ви бачили мене на останньому балі в курзаві в Шевенінґен, — сказала вона. — Я була тоді в товаристві богатьох молодих людей. Сиділа я там на терасі. Було стільки палких залицянь довкола мене, що холодний морський вітер ділав заспокійно на мене. Пригадуєте собі цього молодого, гарного альбанського аташе? Він був найелеґантнішим мужчиною в Газі. Зробив був одну дурницю. Залюбився в мені. Цілий вечір перебував у мому товаристві. Та я не хотіла його. Щоби вдавати байдужого й подразнити мене, привів собі найбільш визивну кокоту з вулиці, впровадив її на балеву салю й проходжувався з нею попід руку, так, щоби я це бачила. Припадково говорила я тоді з його шефом, альбанським послом.. Три дні пізніше дістав він телеграму, якою відкликали його звідси. Його карієра скінчилася.

— А відтак танцювала ви цілий час з молодим голяндцем. Був це, здається, якийсь студент. Впадав в очі своєю велитенською постаттю.

— Дитина в тілі велитня. Його любов зворушувала мене. Це був цікавий вечір. Цей студент геть прогнав усіх від мене. Цілий вечір вдивлявся він у мене. Нагло станув передімною. Дурненький, якому всього було мало! Зараз таки сказав мені, що мене кохає!...

— Чомуж він не супроводить вас сьогодні? Чому ви звернулися до мене?

„Українська" медицина на Совітській Україні.

Недавно попало нам у руки декілька медичних совітських видань „Державного медичного видавництва України", з яких можна дуже добре виробити собі погляд на те, що там у медичній ділянці твориться. Істнує під цю пору вісім медичних журналів на Україні. З них головні, наукові та спеціяльні друкуються по російськи як „Врачебное дело" або „Советская психоневрология"; українські — переважно загально-популярні видання, як „Шлях до здоровля" або „Фармацевтичний журнал". Те саме і в ділянці книжкової медичної літератури: великі і важні праці виходять по російськи. Велике гарне видання на 716 стор. „Фізіольоґії і патольоґії дитини" вийшло по українськи, але не знати, чи це оригінальна українська праця, чи переклад з російської. Редаґували ту книжку проф. Медовиков і Шаферштайн, за участю проф. Ґоломба. Дерновоі, Ерліха, Добровольського, Йогихеса, Лазарева, Модератова, Скроцького, Стефанського, Фінкельштайна і Яхніса. Як бачимо з імен, ледви чи є між ними який українець.

Але справжнім дивоглядом є „Труди первого украинского с'езда невропатологов и психиатров". Грубезна, на 930 сторінок книжка, видана „Українською психоневральоґічною академією" 1935. р. не має ніодної сторінки по українськи — все по російськи з короткими французькими й анґлійськими оглядами. Ще цікавіше, коли приглянемось, хто брав участь у тому зїзді. Показується, що цей „Перший український зїзд" відбувся без участи українців. Редактор тих „трудів" зазначений якийсь Рохлін, секретарем Вольфовскій, колеґію дослівно складають: Будіна, Ґальперін, Гейманович, Ґольденберґ, Ґрінштайн, Кірох, Ляшинський, Попов, Протопов, Сухарева, Шіндельман, Юдін і один Ющенко. Із вичислених поіменно делеґацій Харкова, Києва та Одеси будуть на три десятки — один-два українці. Решта самі проф. Гразеви, Фрумкіни і Марґулиси. Все це найкраще показує, в чиїх руках та сучасна медицина, що називає себе українською.

Виринає питання: а деж справжні українські лікарі, учені? Вони є, але їх видко не допускають до праці. У „трудах" м. і. читаємо великі жалі на брак кадрів молодих лікарів на Україні і про потребу, розуміється, за вказівкою „ґеніяльного Сталіна", їх поширити. Тисячі нових Фрумкіних знов дістануть посади на Україні.

Лікар.

Окружне Сокільське Свято у Львові.

В неділю 21. VI. ц. р. відбулося Окружне Сокільське Свято у Львові при гарній погоді. За три хвилини 4-та начальник С.-Б. побр. Вальчик вивів побратимів, посестер та учасників до звіту. Год. 4-та і 3 хвилини входить бистрим кроком Старшина Сокола-Батька; задержується перед начальником С.-Б і голова С.-Б. відбирає звіт. До звіту стануло 460 побратимів, 290 посестер і 102 учасників — разом 852, всі з Львівської Сок. округи. Орхестра Т-ва „Зоря" відіграла Сокільський гимн і на щоглі піднесено прапори.

Зараз по дефіляді ввійшли побратими до вправ вільноруч з 1934. р. укл. Тріля. Виконання 16-тактових вправ бездоганне. Без найменшої перерви ввійшло 5 кольон (302 особи) посестер, що уставились до вправ вільноруч „Як цвітки" укладу В. Тихоліза. Дуже прихильно приняла публика цю збірку вправ і живо оплескувала всі рухи посестер.

По них увійшли на площу учасники (жаль було глядіти на вичуджені тіла тих хлопчиків, одначе бадьоро йшли) до вправ з дрючком „В єдности сила" укладу О. Вальчика. Рясними оплесками нагородили присутні точне виконання тяжких 32-тактових вправ.

Після того йшов танок „Гуляння", що виведений львівськими сокілками, міг вдоволити найвибагливішого глядача. Наш український танок, мало дотепер поширений — є одною з виховних ділянок Сокола, який плекає цю ділянку не тільки внутрі, але й назовні.

По перерві йшли вправи вільноруч „Будуймо" укл. інж. Я. Благітки. Ті вправи підходили під момент свята, присвяченого 20-літтю смерти І. Франка. Тяжкі 32-тактові вправи казали призадуматись нашому народові над його місією, що тільки спільними силами здійснимо наш ідеал.

Вправи на конях, і то рівночасно на кількох — це новина у нас. Складні вправи і їх виведення були дуже гарні. Вправи на ріжних приладах виказали справність і добрий вишкіл сокільських гнізд Львова. Вправи 1. роя побратимів на високому дрючку і вправи учасниць на коні найбільше приковували увагу.

При кінці відбулися дуже ефектовні вправи вільноруч зі описами соколів з Бобреччини укл. Козакевича. Рясними оплесками і голосними окликами „Славно" прощали глядачі цей відділ.

На закінчення орхестра відіграла сокільський гимн, опущено прапори, а соколи з Бобреччини трикратним окликом „Гаразд" попрощали Старшину Сокола-Батька.

В загальному свято пройшло дуже гарно і виявило бездоганну справність та замітну дисципліну в сокільських гніздах Львівської Округи. Всіх заступлених на святі гнізд було 40 з 885 вправляючими.

Публики на святі кілька тисяч.

Окремо зазначимо ще, що в год. 7. рано відбулося на площі С.-Б. полеве богослуження при участи всіх зібраних соколів (ок) та гостей. В год. 12. вполудне зложили делеґації Старшини С.-Б. та всіх гнізд Округи вінки на могилі Івана Франка.

дв.

УЛЬТІМАТ.

КАНТОН, 22. 6. ПАТ. Чанкайшек вислав до військових вождів пров. Квангсі ультімат, домагаючися, щоб вони забрали свої війська з пров. Гунан до тижня.

5,000.000 ЯПОНСЬКИХ РОДИН ДО МАНДЖУРІЇ.

ТОКІО, 22. 6. ПАТ. Японський уряд розглядає плян як поселити за 20 літ у Манджурії 5,000.000 японських родин; становилиб вони 10% населення тої країни.

КІНЕЦЬ АФРИКАНСЬКОЇ ВІЙНИ І АМЕРИКА.

ВАШИНҐТОН, 22. 6. ПАТ. През. Рузвельт скасував ембарго на вивіз зброї до Італії й Абісинії та фінансове ембарго.

НЕ МАЮТЬ ГРОШЕЙ НА ШКОЛИ.

МОСКВА, 22. 6. ПАТ. Як подає „За коммунистическое просвещение", по народніх та середніх школах у Лоєві (на Білорусі) не виплатили учителям платні за вакації тому, що не стало грошей.

— Не знаю, де він тепер... А може... Або він тепер йде домів, або прийде сюди...

— Сюди?

— Так. Ми умовилися. Та я не прийшла. Він все більше й більше задурювався в мені!.. Він фізично сильніший від мене. Вбив собі в голову, що мусить зі мною оженитися. Я боюся його...

— Ні, я не вірю цьому. Ви його не лякаєтесь. Ви нічого не лякаєтесь! І не заверещете перед нічим! Не всміхайтесь! У вас мусіла бути ще якась інша причина, що ви не прийшли, хоч умовились.

— Може маєте рацію!... Може це тільки проба!.. Слухайте!... Він сказав мені, що коли я не прийду, він вернеться додому і застрілиться!

— Як він називається? Де він мешкає?

— Хочете піти до нього? Це вже за пізно! Тепер він уже десь вдома...

— Слухайте, пані, ми мусимо перешкодити нещастю. Я лякаюся чогось страшного.

— Я не знаю, де він мешкає.

— Ви так побліддли. Чому так тремтите? Чи це може кватня? Прошу, не бавтесь тією чаркою, розіб'ється й ще покалічите свої пальчики... Що вам, пані? У вас такі очі, немов би побачили духа!.. Схаменіться!... От і бачите, шкло розбилося. Ось і кров на вашому пальчику... Болить?

— Дякую вам, що ви тут біля мене. Це було гарно. Гарно мрілось мені... Мені здавалося, немов би я у сні почула вистріл!...

— Як він називається?

— Павло Лянґенфельд.

— Де він живе?

— Вибачте на хвилину. Піду обмити собі рану й перевяжу.

Більше вже я її не побачив. Кельнер сказав мені, що вона покликала авто й поїхала, щоб ще захопити поїзд.

Коли я на другий день вранці, по ночі повній тривожних снів, сидів за снідалком, прочитав я в газеті, що минулого вечора застрілився студент юрист Павло Лянґенфельд. Як причину подавали нещасне кохання.

Переклав *Емка.*

Лемківський зїзд у Філядельфії.

Дня 6. червня ц. р. відбувся у Філядельфії в салі Товариства Горожан перший український лемківський конґрес в Америці. На зїзд прибуло коло 50 делеґатів з ріжних міст Злучених Держав. На зїзді були також гості.

Конґрес відкрив голова Комітету Оборони Лемківщини, Василь Левчик. Після вибору комісій вибрано конґресову президію у складі: Дмитро Капітула голова, Ікалович і Душник секретарі.

Опісля відчитано привіти письмені, між іншим від „Просвіти" у Львові, телеграфічні, а також приватні представники кількох українських установ передали устно зїздові привітання. Василь Титанич, з Філядельфії, виголосив реферат про лемків в Америці, Михайло Дудра про Лемківщину в теперішньому часі й її відродження, та про акцію Комітету Оборони Лемківщини для нашої Лемківщини. Відчитано й принято статут орґанізації та резолюції, що мали бути проголошені у пресі.

Вибрано новий уряд у складі: Василь Левчик голова; Дмитро Капітула заступник голови; Петро Ікалович фінансовий секретар; Андрій Смит рекордовий секретар; Іван Бовисевич скарбник.

Зїзд української католицької молоді в Америці.

У Вотервліт біля Ню Йорку відбувся 6. ц. м. зїзд української католицької молоді при участи 250 осіб. На зїзді промовляли: посадник міста Джеймс Донлон, о. Олекса Пристай, український католицький парох з Гадсон, Джозеф Фелок, о. Едмунд Бернс, начальник центральної католицької вищої школи, о. С. Бернард з Ласал Інституту у Тройт, о. Андрій Хлистун, парох з Вотервліт і панна Ева Піддубчишин, голова Католицької Ліґи української молоді. В бенкеті після зїзду взяло участь 200 осіб.

Французько-большевицьке братання.

Совітська преса подає звідомлення, як большевики витали французького письменника і діяча Андре Жіда на летовищі у Москві. Жід заявив, м. ін., що є дуже зворушений прибуттям до краю, який „реалізує його чарівний сон" і находячись у ньому, „неначе боїться пробудитись". Заначив теж, що приїздить безпосередньо після великих подій в Парижі, перемоги людового фронту, що „буде мати величезне значіння для майбутности". Жід хоче лишитись у Совітах два місяці.

Перенаселення і нужда села та хронічне безробіття.

Промова віцепрем. Квятковського.

Як ми вже повідомляли в суботу, радили дві сенатські комісії: правнича і буджетова над законопроєктом про повновласти для уряду. По рефераті сен. Голуховського виголосив довшу промову віцепрем. Квятковський про напрямні господарської політики уряду в найблизчому часі. Ствердив, що перенаселення села вимагає зміни господарської структури. Цієї зміни вимагають теж перегони сусідів Польщі, які змагають до означених господарських і політичних цілей. Одночасно продукція і консумція збільшується з дня на день, змінюється число мешканців села і міста та зростають оборонні і мілітарні можливости народів. Як дозрілі люди — говорив далі віцепремієр Квятковський — здаємо собі справу, що ніхто на світі не зброїться і не видає міліярдів на забавки. Інстинкти міжнародньої справедливости і гуманітаризму немаче заникають. Далі віцепремієр вказав на перешкоди воєнного і повоєнного часу та на наслідки теперішньої скрути, з якою приходиться бороти Польщі. Вирівнання ріжних трудноців і суперечностей дуже тяжке. Тому головним завданням під теперішню пору це мобілізація технічно-господарських засобів. Довше спинився віцепрем. Квятковський над виконанням інвестиційного пляну. Згадав, що на виконання цього пляну уряд проєктує видати 700 міліонів зол. більше, ніж видано в останніх чотирьох роках. Додав, що інвестиційний плян не вичерпуватиме зовсім фінансового ринку і не буде спиратися на приватних банках; не поширить теж державного етатизму, зате збільшить рентовність здорових господарських одиниць. Вкінці підкреслив, що інвестиційний плян є лише частиною пляну оживлення господарського життя у Польщі. Головною метою уряду — це упромисловлення Польщі, яке побіч рільної реформи є засадничою методою боротьби з перенаселенням і нуждою села та структуральним безробіттям. Віцепремієр додав, що привязує велику вагу до приспішення праці над перебудовою рільного устрою.

В дискусії промовляло кільканацять сенаторів. Сен. кн. Радзівіл згадав, що хоч буджет є зрівноважений, але зате зростає касовий недобір. Промовець побоюється, що нової інвестиційної позички, яку задумує розписати міністр скарбу на переведення інвестиційного пляну, не вдасться уже стягнути без примусу. Щож торкається приватної ініціятиви, то слід створити умовини, в яких приватний підприємець бодай мав би надію на поплатність продукції.

Сен. О. Луцький підкреслив, що українці нічого не мають проти концепцій мін. Квятковського, які обєднують деякі дефляційні методи з оживленням господарського життя. Одначе в теперішній дійсности дуже тяжко оживити господарське життя при одночаснім збереженні рівноваги буджету і тривкости валюти без інфляції, девалюації або депреціяції валюти. **Щож торкається положення українського народу, то ні уряд ні польська суспільність не причиняються до того, щоб засипати пропасть, яка повстала раніше між поляками та українцями. Промовець накликував уряд і польську суспільність, щоб виявили більше зрозуміння для життєвих вимог українського народу і пригадав, що ніякого господарського пляну не вдалося здійснити без доброї внутрішньої і суспільної політики.**

По довшій дискусії і вияснениях віцепрем. Квятковського сенат приняв законопроєкт з повновластями для уряду.

Пленарне засідання сенату відбудеться в середу 24. червня ц. р.

ЗАСУДИЛИ 86-ох НІМЦІВ ЗА ДЕРЖАВНУ ЗРАДУ.

В суботу 20. червня ц. р. закінчився у Катовицях по кількох тижнях великий політичний процес проти 113 членів німецької націонал-соціялістичної робітничої партії, яких прокуратор притягнув до відповідальности за державну зраду. Суд засудив 86 німців за державну зраду за те, що належали до націонал-соціялістичної партії, яка старалася відорвати Шлеськ від Польщі. 13-ох підсудних засудив суд лише за приналежність до тайної організації, 14-ох підсудних суд увільнив.

Зпоміж 86-ох засуджених за державну зраду суд засудив 3-ох, а саме Зойонца, Бернекера та Бліндy по 10 років вязниці; дальших трьох: Беднарського, Мордзьола і Вавжинка по 8 років. Інших засудив суд за державну зраду та за приналежність до тайної організації на кару від півтора до 7 років вязниці. В мотивах предсідник трибуналу подав, що вина засуджених безсумнівна, бо підсудні в слідстві признавалися добровільно до участи в організації, яка змагає відорвати Шлеськ від Польщі. За їхньою виною промовляє ще й той факт, що двох підсудних ще у слідстві скінчило самогубством, пятьох підсудних, які мали відповідати з вільної стопи, утікло за кордон.

Прокуратор зголосив апеляцію проти звільнення 14-ох підсудних і проти надто низького — на його думку — виміру кари засудженим.

Застрілив професора університету.

В понеділок рано у Відні д-р Нельбек застрілив професора університету Маврикія Шліка. Вбивник віддав до проф. Шліка кілька револьверових стрілів. Причиною вбивства була особиста пімста. Кружляють теж поголоски, що в гру входили теж політичні мотиви. Шлік був давніше професором одного з каліфорнійських університетів, опісля у Кіль в Німеччині. Вбивник є психічно нормальний.

—o—

о. О. ПРИСТАЙ. 48

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

З гімназійного ученика, що мав півтора кляси, дві, три або й чотири, робився недокінчений студент. Сидів у родичів, що чимало були видали на нього гроша. Та він тепер не дармував. На селі парубочив, учив молодь міських танців, а в місті висиджував по каварнях. Від родичів домагався грошей на свої видатки. А як йому мама всунула в руку кілька корон, то навіть не подякував їй, бо вона була до цього зобовязана. „Чей я не просився на світ, щоб бідувати!" докоряв часто родичам нахабний лінюх. Він уже не вірив в Бога, в існування безсмертної душі та в божу справедливість. Тому не відчував синівської любови ні пошани до родичів.

Ці недокінчені студенти, що їх викинули з гімназії за ріжні каригідні вчинки, або що самі мусіли покинути її через лихі успіхи в науці, не були туманами. Кожний з них мав щось у своїй голові, а найбільше ріжних „масних" жартів, анекдот і власних донжуанських пригод. Окрім того вони були також досить начитані. Хоч і не брали до рук чудних наукових творів з історії, хемії, фізики, астрономії та нехтували практичними підручниками з хліборобства, промислу й торговлі. Це все залишали спеціялістам і „книжковим молям". Самі радше бралися до агітаційних брошур про буржуазію, про геройських анархістів, про соціялізм і клясову боротьбу. Звідсіля довідувалися, що все лихо на світі походить не тільки від капіталістичного ладу, але й не в меншій мірі від церкви, духовенства, епископів, ченців, дяків, паламарів й інших свічкогасів.

Батьки робились щораз скупіші, переконавшись, що синок сходить на пси: по ночах забавляється, а в день спить і вилежується. Тому недокінченим студентам не залишалося нічого іншого, тільки стати завзятим оборонцем всіх „жертв" капіталізму, що через власне лінивство не могли закінчити студій. Галичина була занадто тісна для цих доморослих апостолів. Всі їх занадто добре знали; зате всміхалася їм карієра на широких просторах Америки, де нікому не була відома їх сороката минувшина. Там хутчій можна було чогось вхопитися і без праці, легким коштом доробитись маєтку.

Діставшись до Америки, бралися недокінчені студенти промишляти ріжними способами, щоб гарненько жити, але й не працювати. Батьків не було тут, отже треба було натягати свояків або знайомих односільчан чи взагалі земляків. До помочі ставав язик. Колишній студент оповідав про свої нечувані „подвиги" в гімназії: професори переслідували його, щоб позбутись такого „геніяльного" ученика, що перед ним мусіли сховатися в кут зі своїм професорським знанням...

Наші легковірні емігранти слухали видуманих оповідань такого хвалька, поцмокували, кивали головами й навіть сердечно кляли таких немилосерних професорів. А потім давали йому захист у своїй хаті й годували його, іноді навіть цілий рік, доківь не сталася якась там „герезія" з жінкою або дочкою гостинного господаря... Тоді молодий „хитрий" малорос" мерщій утікав на друге місце.

За рік він встиг вже познайомитися з людьми й відносинами. А землякам показався при нагоді ріжних зборів, який з нього патріот і борець за поступ. Був язикатий і вмів приподобатись юрбі, що звичайно не звертає увагу на те, **хто й що** говорить, тільки **як** говорить. Отже не потребував журитися будучністю. Зробивши заколот в родині, що з правдивою щирістю гостила його, хотів іще внести розладдя серед наших переселенців для особистої наживи.

Починав пропаганду соціялізму й клясової боротьби. Скликав віча, організував робітничі товариства й закликав боротися. Але проти кого? Наш працьовитий робітник заробляв в Америці місячно від 100 до 200, а деякий запопадливий навіть 300 долярів. Здебільшого купував собі хату, меблі, одяг, а для дочок навіть фортепіян. Працював тяжко, зате жив у добрі. Недокінчений студент був у порівнянні з ним голодомор і тому заздрим оком дивився на робітника. Був ніби вчений, бо „студіював" в гімназії, а проте не мав такого маєтку, як той простий Дмитро, що в Галичині був наймитом! „Організатор" про це мовчав, бо опершись на плечі робітників, хотів зробити політичну карієру. Свою злість витрачував на попах.

Його опановувала „шевська пасія", коли бачив, що український священик дістає від своїх парохіян помешкання, меблі, паливо, світло і платню, а крім того ще й платять йому з живого й мертвого за духовні функції. А він покищо не має де голову притулити. Це вистачало, щоб на вічу розпалитись до „червоности" над несправедливістю на світі, та щоб пальнути таку протипопівську промову, що її досіль не чув навіть найстарший український американець.

(Далі буде).

Як виглядатиме новий емеритальний закон.

Велике віче емеритів у Львові.

Минулої неділі відбулося у Львові велике віче емеритів у салі „Сокола-Мацєжи“, в якому взяли численну участь теж емерити українці та *пос. д-р Ст. Біляк і сен. В. Децикевич.*

Зате на віче не прийшов ніодин посол або сенатор поляк. Річевий реферат виголосив суддя Краво. Референт згадав, що 17. червня ц. р. віцепрем. Квятковський приняв делеґацію з представників організацій емеритів, яка домагалася негайного скасування декретів і розпорядку ради міністрів з листопада та грудня 1935 р., що обтяли емеритам 1/4 років з давньої їхньої служби і викликали велике обурення між емеритами. Делеґація покликалася на низку присудів Найвищого Адміністраційного Трибуналу, які підкреслювали непорушність добре набутих прав емеритів. Віцепрем. Квятковський заявив делеґації, що емеритів дійсно покривдили і що цю справу поладнає уряд зі соймом та сенатом до двох місяців. Опісля віцепремієр подав проєкт нового емеритального закону, який виглядатиме так: 1) Емеритуру можна осягнути по 15 роках служби на випадок 60% нездібности до праці; 2) до емеритальної служби дочислять 10 років, якщо ствердять 95% нездатність до праці і зарібку; 3) по вислуженні 35 літ урядовець дістає емеритуру, яка сягає 90% платні, без додатків. Оплата на емеритальну вислугу буде так управильнена, щоб не обтяжувала державний скарб; 5) найнижча емеритура не може бути менша ніж 100 зол. місячно, найвища не може перевищати 1.000 зол.; 6) якщо емерит здобуде заняття, тоді зменшать емеритуру так, щоб емеритальна платня зі заробітком не перевищала попередньої платні як активного урядовця. В липні декрет змінять щодо тих емеритів, а) які мають військові і цивільні відзнаки; б) емеритура не перевищала 100 зол. місячно і в) викажуться суспільною та громадянською працею в часах займанницької служби.

Над звітом розвинулась жива дискусія, в якій забирало голос кільканацять осіб. Вкінці присутні приняли 6 резолюцій, в яких домагалися негайного скасування декрету президента з 22. листопада 1935 р. і виконного розпорядку ради міністрів з 7. грудня 1935. р., привернення емеритального закону з 11. грудня 1923. р. і закону з 4. липня 1929. р та скасування всіх новель починаючи від 1. квітня 1931. р. і вкінці привернення до служби всіх кваліфікованих та здатних до праці молодих емеритів, яких звільнили передчасно зі служби. Крім того емерити рішили, що вестимуть свою акцію так довго, доки не запанує оправедливість у Польщі.

НОВИНКИ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.

— Громадянство Чортківщини уладжує дня 28. червня ц. р. в годині 4. попол. в Чорткові в салі „Сокола“ Академію для вшанування 80-ліття свого довголітнього провідника д-ра Антона Горбачевського і запрошує на цю Академію всіх знайомих і симпатиків Ювілята.

— Празьке радіо передаватиме 26. червня (пятниця) увертюру Романа Сімовича не в 17. год., як ми подали в попередньому числі „Діла“, але точно в год. 16.10.

— Іспит зрілости в гімназії Рідної Школи в Рогатині зложили: Бабій Осип, Баглай Василь, Богдан Ярослав, Бойко Богдан, Дуда Лідія, Зубрій Іван, Кісь Ярослав, Пиріг Павлина, Стек Ольга і Чапля Богдан. При письменнім іспиті репробовано 5, при устнім 2, відступило 3.

— Виклад про Білорусь мав 18. ц. м. в домівці Українського Національного Обєднання в Берліні Анатоль Шкутко, кореспондент білоруського національного часопису „Новий Шлях“ у Вильні.

— Зголошення емеритальних претенсій. Міністерство скарбу пригадало приписи щодо передавнення емеритальних претенсій. На основі тих приписів державні службовці і фахові військові, що перестали робити службу, та вдови і сироти по тих особах, що їх емеритальних управнень досі не розглядано, мають внести письменні зголошення своїх претенсій до 30. червня ц. р. Претенсії, не зголошені в цьому речинці, будуть передавнені.

— Хто виграв? В нинішнім тягненні держ. кляс. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 100.000 зол. на ч. 18933, 10.000 зол. на ч. 74933, 5.000 зол. на ч. 2727 168277, 2.000 на ч. 117671 122959 176924, 1.000 зол. на ч. 22540 33296 82027 116580, 500 зол. на ч. 48082 61357 128125 137625 164088 170031, 400 зол. на ч. 10039 19216 19580 53950 78936 84172 147772 152356 179322.

— Каригідне урядування на почті. Книгарня ім. Шевченка у Львові вислала почтову картку до видавництва ОО. Василіян у Жовкві, замовляючи книжки. Хоча картка була заадресована дуже читко, до того з написом „дуже пильне“, картку звернула почта по довшім часі недорученy з допискою „ретур“ та — що найважніше — з почтовою печаткою „Москва“. Значить, на польській почті є або анальфабети, що не знають навіть української азбуки, хоч знати є обовязані, або злобні шовіністи, що українську посилку спрямовують замість до Жовкви до Москви. Пятнуємо це як черговий почтовий скандал.

— На розбудову Теребовлі. Завдяки інтервенції у міністра Квятковського місто Теребовля одержало кредит 60.000 зол. на розбудову міста, а повітовий виділ 10.000 зол. на дальшу розбудову окружної електрівні в Янові.

— 40-ліття праці Олександра Кошиця. Цього року минає 40 літ, як професор Олександер Кошиць, світової слави диригент, що перебуває тепер в Америці, розпочав свою діяльність як орґанізатор та управитель народніх українських хорів. Скінчивши семинарію молодий Кошиць пішов учителювати в церковну школу в селі Грузькім київського повіту і там зорганізував у 1896 році свій перший народній хор, який співав у церкві. Після цього пішов на вищі студії до Академії в Києві і тоді розпочалась його музична карієра, що постепенно дала спромогу Кошицеві стати директором Українського Національного Хору та обїхати цілий культурний світ з українською піснею. Саме в 40-ві роковини професор Кошиць виступив із найбільшим українським хором в Америці, теж з церковною музикою, в найславнішій музичній салі, Карнеґі Голл у Ню Йорку в неділю 31. травня.

— За участь у квітневих демонстраціях у Львові. За биття шиб у вязниці „Бриґідок“ підчас квітневих демонстрацій суд засудив Маріяна Вереша на рік вязниці без припинення; за грабіж і биття шиб засудив суд Ігн. Федоровича на 6 місяців із припиненням на 5 літ і на заплату 10 зол. гривни, а Софію Коляса за грабіж крамниць на 6 місяців вязниці та 10 зол. гривни. Йосиф Войтович, що нарочно прийшов із Семенівки до Львова задля грабежі та бив шиби в „Віденській каварні“, в „Марійській“ аптиці та Землянській цукорні і в реклямових стовпах міських трамваїв, дістав два і пів року вязниці.

— Присипані на вулиці. На Ягайлонській вулиці у Львові, де задля перебудови, викопали рів два метри глибокий, повстав високий насип землі, який забезпечили дошками. Переходив туди 60-літній залізничий емерит Карло Дурляк із жінкою і обоїх присипала земля. Прикликана негайно поліція відкопала обоїх, а рятункова станція перевезла їх до шпиталю.

— З причини лихих свідоцтв. Слідчий виділ у Львові повідомлено, що пропали три гімназисти: Владислав Новак, Володимир Маркохан і Здислав Торба. Всі вони вийшли минулої суботи до своїх шкіл по свідоцтва і більше не вернулись до дому. Причиною були, як видко, лихі свідоцтва. В одній гімназії дійшло до того, що учень V. кл. з причини лихого свідоцтва кинувся з ножем на професора, а потім хотів пробити собі серце. На домагання дирекції хлопця арештовано, але згодом пустили його на волю.

— Пожежа ліса. Коло Гливян пов. Перемишляни вибухла в лісі Запуст пожежа і знищила сушу на великому просторі та підсмалила 60 сосен. Вогонь повстав від недокуреної папіроски.

— Хмаролім у Дрогобичі. Над Дрогобичем перейшла в неділю велика буря з хмароломом. Злива була сполучена з градом величини курячого яйця, що держався довго на землі. Вода заляла багато пивниць і склепів.

— Ліквідація семинарії в Яворові. Тому що державну учительську семинарію в Яворові звивають, відбудеться в днях 27. і 28. ц. р. зїзд абсольвенток цього заведення. Воно істнувало 13 літ.

— День збірної праці. Пять громад у ліському повіті уладило день праці на новій трасі громадської дороги Поляна—Чорна. У праці взяло участь 250 людей. Опісля будуть продовжувати працю безінтересовно із села Чорна. З огляду на гористий і лісистий терен праця дуже тяжка.

— Нещасливий випадок. На вул. Кохановського у Львові авто схопило Каз. Згожельського, що ніс клунок біля та волікло його кілька метрів. Відставили Згожельського до шпиталю з поломаними ногами та потовченого на всьому тілі.

— Краєва хроніка. В Заліщиках арештовано 26-літню Нехуму Мельцер із Кут, під закидом комуністичної діяльности. — Підчас купелі в ріці Стрипі коло присілка Горби в тернопільському повіті втопився 19-літній Лев Чубок із Кізлова. — Стефан Сидорак із Шухова пов. Підгайці застрілив із кріса свою любку Пелагію Стойко, а потім тяжко ранився в голову. Його відставили до тернопільського шпиталю. — Над усією Бобреччиною перейшла хуртовина з градом. Град знищив 850 морґів засівів. Град падав із такою силою, що пооббивав із дерев листя та галуззя.

— Українець секретарем міста Пітсбурґа. З Америки повідомляють, що Юрій Жаткович став секретарем міста Пітсбурґа, яке має півтора міліона мешканців. Походить, як відомо, із Закарпатської України, і є в Пітсбурзі відомим адвокатом та громадським діячем. Після війни був два роки губернатором Закарпатської України. Увесь час був у дружних взаєминах з українцями в Америці.

— Російський прокуратор вломником. До одного бюра при вул. Светокшиській у Варшаві вломилися злодії, після чого зловлено двох людей, між ними 50-літнього Дмитра Бобринцева. Показалося, що Бобринцев перед війною і підчас війни був прокуратором російських судів, востаннє у Пйотркові. Після большевицького перевороту Бобринцев скитався по світі і врешті увійшов у спілку з одним „касярем“, якого знав із часів, коли він був прокуратором, а касяр початковим злодієм. Тепер оба разом добувалися до бюр і розбивали каси. Вкінці його арештовано.

— Хотів перекупити суддю. У Вильні арештовано Йосифа Адамовича, відомого промисловця і військового будівельного доставця, що хотів перекупити слідчого суддю сумою 100 тисяч зол, щоби припинив доходження проти нього. Адамовича обвинувачують у зловживаннях при доставах до війська на сотки тисяч зол.

— Сила грому. Підчас громовиці в Сухій пов. Бельско господар Альойз Буріян косив траву на сіножаті. Бачучи, що буря дужчає, він кинув косу на землю. В туж мить ударив грім у косу, причому поразив Буряна і відкинув його на кільканацять кроків до рова з водою, в якій він утопився.

— Фінансовий бік боксерського мечу. Орґанізатори боксерського мечу між Шмелінґом і Люісом в Ню Йорку зібрали з білетів вступу величезну суму 464 тисяч долярів. Кожний із змагунів одержав гонорар по 125 тисяч долярів.

— Шмелінґ вертається до Німеччини. Переможець Люіса, Макс Шмелінґ покинув Америку і вертається німецьким повітреплавом „Граф Цепелін“ до Німеччини. Тут він лишиться до кінця олімпійських ігрищ, опісля розпічне приготування до мечу з боксером Бредоком за мистецтво світа.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

Студії в Кракові. І. Ягайлонський Університет. а) Виділ Права і Адміністрації. До подання про приняття треба долучити: 1) свідоцтво зрілости, 2) метрику уродження, 3) свідоцтво приналежности, 4) військові документи, 5) curriculum vitae, 6) свідоцтво лікарських оглядин, 7) свідоцтво моральности, коли кандидат мав перерву в студіях. При Виділі Права і Адм. є Школа Політичних Наук. Першенство мають кандидати із Зах. Галичини.

б) Виділ Фільософічний. Приймають без обмежень. Залучники до подання, як на Виділі Права.

в) Виділ Медичний. Обовязує конкурсовий іспит. Першенство мають кандидати з воєвідств: краківського, келецького і шлеського. (Інші мають дуже мінімальні вигляди на приняття)

При Виділі Медичнім є Школа Фізичного Виховання (обовязує іспит) та Школа Виховавчинь (Szk. Pielęgniarek i Higjenistek).

Відділ Фармацевтичний. Першенство мають кандидати зі Зах. Галичини й з найкращими кваліфікаціями.

г) Виділ Рільничий. Залучники до подання як на інших виділах. При Виділі Рільничім є Дворічний Огородницький Курс і Однорічний Вищий Науковий Курс Кооперативний.

II. Гірнича Академія. Виділи гірничий і гутничий. Обовязує конкурсовий іспит. Залучники до подання як на університеті.

III. Вища Торговельна Школа. Студії тривають 3 роки. Оплата місячно 40 зол.

IV. Інститут Адміністраційно-Господарський. Відділи: адмін. залізничий, торговельний, почтовий. Школа приватна з правом прилюдности. Оплата місячно 40 зол.

V. Крім цих є в Кракові: Державна Педагогія, Школа Промислова, Академія Мистецтв.

Оплата на університеті враз із вписом 310 зол. На підставі свідоцтва убожества можуть оплату розложити на 3 рати. Можна дістати також частинне відкладення оплати. Життя в Кракові коштує від 45 зол. місячно. За докладними інформаціями звертатися на адресу: Укр. Студ. Громада, Краків, Ягайл. Університет. На відповідь залучити марку.

З кіна.

КІНО „КАСІНО": „У ТІНІ ГІЛЬОТИНИ".

Фільма ця має ще й другий заголовок від твору Дікенса „Оповідання про два міста", з якого вона взята. Це історія одної аристократичної рідні на тлі великої французької революції, чи точніше: одного члена цієї рідні, який відрікається свого вуйка тирана-аристократа і виїзджає з Парижа до Льондону. Тиран-аристократ має на своїй совісти дитину робітників, що живуть надією помститись на ньому і всій його рідні. Коли вибухає революція, тоді гине з рук тих робітників, що стають дуже активними діячами революції, згаданий аристократ, а помста їх досягає аж сестрінка в Англії, якого вони хитро зваблюють у Париж. На понурому тлі революційних подій маємо теж подвійну любовну історію. Головним героєм стає помічник адвоката, великий талант, змарнований алькоголем. Його глибоке почування до молодої жінки добуває з його душі такі душевні прикмети, яких ніхто й не підозрівав.

З відомою американською технічною зручністю виведені тут збірні сцени революції, з яких неодна проймає нас жахом. Підприємці не жалували гроша на тисячі статистів, а режисер нервів своїх глядачів. Фільма довша, ніж звичайні. Якби хто хотів на її підставі виробити собі погляд про Дікенса, то його висновки зовсім не покривались би з вдачею цього письменника — спочутливою та ніжною. Рональд Кольман дав у цій фільмі дуже гарну креацію.

Дивогляди.

СПІЗНЕНІ ЛИСТИ.

Цими днями дістало кількох льондонців листи, які прийшли до них трохи запізно, бо 28 літ після їх висилки. Оце спізнення пояснила управа почт так: недавно направляли одну почтову скриньку. Виявилось, що вона виконувала свою службу вірно 28 літ. Але саме 28 літ тому повстала в ній між отвором і одною стінкою розколина, куди попало кілька листів. Коли щойно тепер їх там віднайшли, радили в головній почтовій управі, чи не краще булоб їх знищити. Але взяла верх правдомовність: управа розяснила в окремім письмі всім адресатам, через що листи доходять до них так пізно. Цікаво, що всі адресати ще живі. Хоч вістки, які вони дістали — перестарілі, марки на листах радуватимуть філятелістів.

15 ПОДРУЖ ЗА 25.000 ДОЛЯРІВ.

Коли американка Мод Дастер скінчила 20 літ, вона побилась об заклад, що за 15 літ вийде 15 разів заміж. Ціна — 25.000 долярів. Минуло 4 роки; вона вже 6 раз заміжня; одного чоловіка встигла навіть поховати, не вживаючи ні револьвера ні отрути.

ВАЖНА ПРИЧИНА СПІЗНЕННЯ ПАРОПЛАВУ.

Пароплав одної з найбільших американських фірм „Ексохорда" мав відїзджати з Джерсі Сіті до Европи. У останній хвилині одна з гостей пані Ліліян Мальоней пригадала собі, що забула взяти в дорогу шовкові панчохи. Капітан згодився, що може почекати 10 хвилин, коли вона до нього часу купить собі панчохи. Від пристані до перших крамниць — далеко. Возок завзята дама зарискувала таке темпо, щоб бути назад. А що не було на похваті звичайного авта, то приїхала... вантажним автом.

ЯК ПОЛІЦАЙ СТАВ МІЛІОНЕРОМ.

Відома нюйорська міліонерка Беатриса Блекуел виходить заміж за поліцая. Вона молода і гарна. Поліцай Сам Векслер стояв на перехресті двох вулиць і стежив за порядком. Вона спитала його про щось, він відповів і вона була захоплена. Ясно, що вона освідчилась йому перша. Поліцай відповів, що годиться вести життя міліонера, але не буде одягати смокінґ ані не буде бувати у „великосвітському" товаристві. Молода міліонерка відповіла, що його розуміє, бо життя, яке вона вела досі теж її навкучило.

Дописи.

ТУРКА н. СТР.

Свято С. Петлюри. У честь Симона Петлюри після вечірні у гр. кат. церкві в неділю дня 24. 5. ц. р. зійшлося зорганізоване турчанське громадянство у великій салі „Просвіти" в Турці і з увагою вислухало реферату Д. Мерціва про життя і діяльність заслуженого борця за волю України.

Память полеглим. В „Зелений понеділок" відправляли місцеві гр. кат. священики о. А. Левицький, о. І. Фелевич і о. М. Вовк під хрестом над могилами невідомих стрільців у Турці-Середній панахиду, при кінці якої мішаний хор під кермою А. Горечка відспівав вязанку стрілецьких пісень.

Гігієнічна вистава. В часі від 14.—21. червня ц. р. відбулась у Турці гигієнічна вистава, яку відкрив д-р М. Панчишин зі Львова, як голова Українського Гигієнічного Товариства. Після того реферати про туберкульозу виголосили д-р Б. Гарбовський з Турки, про алькоголь і нікотину д-р Т. Соневицький зі Старого Самбора, про пошесні недуги д-р Витовт Левицький теж зі Старого Самбора і про боротьбу з ними д-р М. Попович з Лютовиськ. На відкриття вистави явилося понадверх 300 осіб, в чому половину творили селяни і селянки. Впродовж тижня викладав д-р Б. Гарбовський про гигієну села, лихі новотвори, венеричні хороби і т. д. Виставу, зложену з 190 експонатів, відвідали діти місцевих вселюдних шкіл і гімназії та Українське Гигієнічне Товариство зазначило її улаштуванням свою хосенну діяльність для популяризації найважніших відомостей з науки медицини.

—o—

Спорт.

ЧОРНІ — УКРАЇНА 2:1 (0:0).

Перша програна України в цьогорічних товариських змаганнях з дружиною Окружної Ліги, яка тим більше болюча, бо Україна стратила в них на довший час одного з найкращих змагунів, а саме Краєвського, якому брутальний противник (Хмельовський) зломив ногу. Це вже третій цього сезону випадок, що грача України відвозить з грища каретка ратункового поготівля, — крім Лисика, якому зломано на змаганнях з лґ. Погонею палець у руці і з цієї причини він донині не може ще вернутись до давньої форми.

Самі змагання не належали до цікавих, бо обі дружини грали нижче своєї форми, а коли ще взяти під увагу випадок з Краєвським, то зденервування, яке охопило грачів обох дружин, причинилось безперечно до обниження рівня гри. Найслабше в Україні представлявся напад, який без Мікльоша і пізніше без Краєвського ніяк не вмів зрозумітись і забув цілком про якунебудь „коропкову" співпрацю. Максимів, який по півторарічній перерві вперше виступив до змагань, мусить багато над собою працювати, щоб вернутись до давньої доброї форми. Таксамо Цимбала по весняній контузії ще не є такий, як був. Зате незле заграв Віщка, який разом зі знаменитим Воробцем творив тяжку запору для противника. Помічь назагал дуже працьовита, але робила багато помилок. Гуцул на воротах добрий і вини в пропущених голях не поносить.

У першій половині гри легка перевага Чорних, одначе згодом Україна перебирає ініціятиву і натискає на ворота противника; та знамените оборонне тріо Чорних ліквідує певно всі зусилля нападу України. У другій половині гра дальше рівнорядна, що не перешкоджає Чорним здобути двоє воріт зі стрілів Мігаса і Журковського. Під кінець гри зрив України, яка щораз атакує. Одна з таких атак кінчиться карним, що його певно стріляв Воробець.

Суддював назагал поправно ред. Гшибильський. Видців понад 1.500.

132 СОКОЛІВ-ЗМАГУНІВ НА СТАРТІ.

Сокільські окружні легкоатлетичні змагання відбулися в суботу 20. ц. м. на площі Сокола-Батька. Точно в год. 16-ій почалась дефіляда змагунів перед головою С.-Б. інж. Хроновятом, одночасно на щоглах піднесено прапори. Почались змагання.

Біг 100 м. побратимів (старт. 48): 1) Вальчик (С-Б) 12.4, 2) Білинський (Самбір) 12.8) 3) Залеський (С. IV) 12.9. Поза конкурсом: Александер (Хирів) 12,5.

Біг 60 м. учасників (18 старт.): 1) Роман (С. V) 7.9, 2) Лідчин (С-Б) 8.0, 3) Льова (С. IV), 4) Павлюк (С-Б) 8,8

Біг 60 м. посестер (19 старт.): 1) Чорна (С-Б) 9,0, 2) Тося (С. V) 9,3, 3) Гнелюх Г. (С-Б) 9,4.

Стусан кулею побратимів (7.25 кг.) (старт. 17): 1) Білинський (Самбір) 9.87.5 м., 2) Шевчук (С. V) 9.62, 3) Матвіїв (С. V) 9.25, 4) Гайванович (С. IV) 9.17, 5) Биленъ В. (Хоросно Ст.), 6) Калинець (Ходорів), 7) Козловський (Хирів), 8) Вовк (Гаї к. Льв.), 9) Лукашевський (Камінка Стр.), 10) Вербовський (Ходорів).

Стусан кулею учасників (5 кг.) (старт. 14): 1) Ляля (С-Б) 11.42 м., 2) Крук (С. IV) 10.48, 3) Роман (С. V) 9.15, 4) Гавур Р. (С-Б) 8.86, 5) Роман (С-Б) 8.68, 6) Лисий (С-Б), 7) Фільо (С-Б), 8) Шкурлат (С. V), 9) Бинський (С-Б), 10) Кос (СБ).

Стусан кулею посестер (5 кг.) (старт. 5): 1) Олесь (С. III) 6.04, 2) Пасічник (С-Б), 3) Степків (С. III), 4) Чорна (С-Б), 5) Орися (С. III).

Скок увисочінь побратимів (старт. 12): 1) Александер (Хирів) 152.5 цм., 2) Білинський (Самбір), Вальчик (С-Б) і Залеський (С. IV) по 147.5, 5) Тилявський і Крук з С. IV, 7) Козловський (Хирів), Шевчук (С. V), Вовк (Гаї), Доценко і Льова з С. IV, 12) Мазяй (Олесько).

Скок удовжінь учасників (старт. 25): 1) Крук (С. IV) 4.91 м., 2) Доценко (С. IV) 4.66, 3) Льова (С. IV) 4.62, 4) Лисий (С-Б), 5) Осипенко (С. IV), 6) Лідчин (С-Б), 7) Скрипчук (С. IV), 8) Гавур (С-Б), 9) Фільо (С-Б), 10) Богдан (С-Б).

Скок удовжінь посестер (старт. 10): 1) Лісікевич (С-Б) 4.03 м., 2) Стеткевич (С-Б) 3.92, 3) Янкей (С-Б) 3.64, 4) Степків (С. III), 5) Пасічник (С-Б).

Скок удовжінь побратимів (старт. 17): 1) Вальчик (С-Б) 5.75 м., 2) Александер (Хирів) 5.71, 3) Залеський (С. IV) 5.50, 4) Білинський (Самбір), 5) Вовк (Гаї), 6) Вербовський (Ходорів), 7) Шевчук (С. V), 8) Козловський Хирів), 9) Іванейко (Хирів), 10) Козачок В. (С. V).

Гінці 4 × 100 м. побратимів: 1) Сокіл Хирів 54,2, 2) С. Золочів 55,2, 3) С. Ходорів, 4) Сокіл III Львів, 5) Сокіл V.

Гінці 4 × 60 посестер: 1) Сокіл-Батько 37,0, 2) Сокіл III Львів 40,0. 3) Золочів.

Стартувало: **Учасники:** С-Б — 19, С. IV — 9, С. V — 3. Разом 31. **Посестри:** Золочів — 8, Сокіл-Батько 10, Сокіл III — 9, Сокіл IV — 6, Сокіл V — 4. Разом 37. **Побратими:** Хирів — 12, Ходорів — 10, Золочів — 8, Самбір — 1, Камінка Стр. — 1, Олесько — 1, Гаї — 1, Бібрка — 1, Хоросно Ст. — 1, С-Б — 8, С. III — 6, С. IV — 8) С. V — 6. Разом 64. — Усіх разом стартувало **132**. Це найбільше число стартуючих на українських змаганнях в Галичині.

Крім цього відбулися показові змагання у кошівці та відбиванці. **Кошівка:** С-Б І учасники — С-Б ІІ 15:2. **Відбиванка:** Ходорів — Золочів 2:0, С. Буч. — Ходорів 1:1. Жінки: С-Б — С. III. 2:0, С-Б — С. IV 2:0.

По змаганнях відбулася в гарно прибраній руханковій Салі С-Б роздача дипльомів першунам та приняття. Присутніх коло 200 осіб.

ЛУГ І — СТЕП 4:0 (2:0).

Степ це новозасновлена дружина, яка вже перед двома роками грала кілька сезонів у ЛЗОПН-і. Як на перші змагання в цьому сезоні дружина Степу грала незле, хоч може дещо за гостро як на початок і мусіла програти з більше зіграною дружиною Лугу. Ворота для Лугу здобули: Загородний 2, Ковалів і Сойка. Суддював п. Сех.

ЛУГ ІІ — ЛУГ СКНИЛІВ 1:2 (1:2).

Дружина юніорів Лугу програла зі скнилівським Лугом.

МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **Погонь Варта 4:1 (2:0).** В першій половині Варта мала перевагу майже пів години, опісля заломилася. Погонь після того мала вже перевагу аж до кінця змагань. Варта в дійсности була кращою дружиною. Ворота для Погоні здобув: Ціммер 2, Нехцьол і Матіяс II по одних; для Варти почесного голя Шерфке.

ВАРШАВА. Л. К. С. — Легія 2:1 (1:0).

КАТОВИЦІ. Домб — Шлеськ 2:1 (1:0).

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Лехія 0:0.

МІЖМІСТОВІ ЗМАГАННЯ.

КРАКІВ. Краків — Білгород 2:2 (1:1).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

САМБІР. Корона — Чувай 2:1 (0:1).

БОРИСЛАВ. Р. К. С. — Стшелец 3:2 (1:2).

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

о. Роман Лукань ЧСВВ.: **ВАСИЛІЯНИ — РИМСЬКІ ПАПИ.** Бібліотека Центр. Василіянського Архіву ч. 2. Львів 1936, стор. 19, 8°.

о. Роман Лукань ЧСВВ: **СПИС КНИЖОК ВИДАВНИЦТВА ЧСВВ В ЖОВКВІ.** Жовква 1936, стор. 76, 8°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича. Надвірна.

23. VI. Циганський барон.
24. VI. Інваліди.

Великий Театр:

Вівторок, 23. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапаінської „Гарна історія".

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „В погоні за щастям".
АТЛЯНТИК: „Великий чарівник".
ВАНДА: 1) „Прибłуда", 2) „Ця, або вінка".
ГРАЖИНА: „Додик на фронті", „Марнотравний син".
КАСИНО: „У тіні гільотини".
КОПЕРНИК: „Зов крови".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МІРАЖ: „Шукачки золота", „Червона жінка".
МУЗА: „Пеп".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Сеньоріта в масці".
ПАН: „Давид Коперфільд.
РАЙ: „Фраскіта" оперетка.
СВІТ: „Фраскіта" оперетка.
СТИЛЕВЕ: „Таємнича дама". і ревія.
ТОН: „Заціькована" з Сільв. Сідней.
УТІХА: „Воюючі каравани" та ревія".
ХИМЕРА: „Люди в тунелі".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Палестина в році 1936.

Закордонне радіо.

Вівторок, 23. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 20.35 Концерт, 14.00 Співає М. Михайлова (гр. пл.), 17.20 Пісні й арії, Странски сопран, 17.40 Форт. ресітаāь, 23.20 Віденські мельодії, **Прага** (470,2) 16.50 Соната Ірака на флет і форт., 18.05 „Дві оперетки відразу" оп. Плянкета, 19.10 Словацькі нар. пісні, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 20.15 Концерт, 20.15 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15 19.50 Спів, 16.50, 21.00 Концерт, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 16.30 Розр. музика, 18.00 Кабарет, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Російські пісні, Кампенгавзен барит., 20.10 Нова популярна музика, **Кельн** (455,9) 16.00 Нова камер. музика, **Ляйпціг** (382,2) 12.00, 20.10 Концерт, **Мінхен** (405,4) 14.00 Тріо, 16.50 Твори шведських композиторів 18.00, 19.00 Розр. музика, **Будапешт** (549,5) 12.05 Сальон. музика, 17.00, 21.20 Сп. ресітаāь. 18.00 Циг. музика. 22.10 Концерт сальон. музики, **Міляно** (368,)6 11.30 Камер. музика. 20.45 Вечір опер, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 22.00 Концерт.

Середа, 24. червня 1936.

Відень (506,8) 14.05 Співає Джуа. де Люка (барит.), 17.25 Форт. ресітаāь, 17.45 Пісні ріжних народів, Зібург сопр., 19.29 „Студент-прошак" ком. оп. Мілекера, 22.30 Розр. концерт, **Братислава** (198,8) 18.15 Маросеканські танки Кодаія, **Мор. Острава** (269,5) 18.35 Нар. пісні, 19.20 Сольо на гармонії, **Прага** (470,2) 11.05 Концерт, 17.40 Сольо на обої, 19.45 „Сон літньої ночі" Мендельзона на осн. Шекспіра. 22.35 Камер. твори Бетовена, **Париж** (1648) 11.00 Симф. орх., 17.30 Концерт, 20.00 Спів, 20.45 Театр Уяви „Ля Гальоар" драма М. Ростанда, **Білгород** (437,3) 16.20, 17.45, 23.30 Нар. пісні й мельодії, **Берлін** (356,7) 8,20 Форт. музика, 14.15 Легка музика, 20.45 „Римські фонтанни" симф. поема Респігія, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Скрипка, форт., 20.10 „Школа кохання" оп. Суппе, **Ляйпціг** (382,2) 19.00 Концерт хору студентів, **Мінхен** (405,4) 10.00 Музика й поезія, 17.40 Солісти, бас-барит. форт., 18.00 Вес. муз. пополудне, **Будапешт** (549.5) 13.30 Форт., спів, 17.35 Сольо на тарогато, 18.30 Сальон. орх., 21.20 Віольончеля, 22.20 Гарден-парті, концерт, **Міляно** (368,6) 11.30 Орх. концерт 17.15 Камер. музика, **Рим** (420,8) 19.20 Легка музика, 20.35 Концерт синкопованої музики, 22.00 „Ля нонна сі спола" муз. ком. Сторачія.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади I. II. і III. часть

Ціна 4·50 зол., з почт. перес. 5·— зол.
Окрема частина по 1·50 зол.

Львівське радіо.

Вівторок, 23. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт дутої орх., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Парафрази вальсів, гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 Спів. конкурс льв. радіостації, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Фантастичний танок, гр. пл., 16.45 Польські музеї, 17.00 Концерт орх., 17.50 Зазулине яйце, гутірка, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Скринька для дітей, 18.15 Ігн. Падеревський, гр. пл., 18.25 Жінка у пливанні, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Актуальна гутірка, 19.00 Арії та пісні в вик. Мих. Забейди-Суміцького, 19.25 Вит. Фріман: Соната на форт. і альтівку, 19.50 „Вінки" фрагм. III. дії оп. „Цвіт папороті" Ст. Маліновського, 20.00 Муз. авд.: Нар. пісні про весну й кохання, 20.30 „Мій дентікарський ювилей" літ. нарис Корн. Макушинського, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, **21.00 Концерт у вик. Марії Сокіл і Ант. Рудницького**, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

Середа, 24. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Гигієна відживи у літні місяці, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Театр Уяви: „Чорт у пляшці" казка південного моря, Стівенсона для дітей, 16.15 Співаюче раз-два-три — спів, фортепіян, 17.00 Твори італ. музики, мандоліністи, 17.30 Спів. ресітаāь Ядв. Радванівни в супр. форт., 17.50 Анекдоти з Едісонового життя, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Пісня мандрівника, гр. пл., 18.25 Початки друкарства в Польщі, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Камеральний концерт, смичк. квартет, 19.25 Еспанська нар. пісня в супр. есп. гітари, 20.00 Спів. конкурс львівської радіостанції, 20.30 Трансм. з Вильна: Нарід півн.-сх. окраїн, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Шопенові твори, гр. пл., 21.35 Чорноліська собітка, фрагменти св. Іванських пісень (муз., спів), 22.15, 22.20 Спортові вістки, 22.30 Танкова музика з гр. пл.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

Гроші.

Бельги бельг. 9003, дол. ам. 532, дол. кан. 530, фльорени гол. 360.52, франки фр. 35.08, фр. шв. 173.04, фунти англ. 26.71, гульд. данц. 900.20, кор. ч. 19.90, ліри 35, марки нім. 187, пезети есп. 63, шілінґи австр. 99, марки нім. срібні 14.57.

Девізи.

Бельгія 89.85, 90.08, Берлін 213.45, 213.98, Данціг 100.20, 99.80, Голяндія 359.80, 360.52, Копенгаген 118.95, 118.34, Льондон 26.64, 26.71, Ню Йорк 531 і 1/8, 532 і 3/8, Ню Йорк каб. 531 і 8/8, 539 і 5/8, Париж 35.01, 35.08, Прага 21.95, 22.02, Швайцарія 172.70, 173.04, Відень 99.20, 98.80, Італія 42.10, 41.80, Еспанія 72.55, 72.50, Монтреаль 530.50, 528.

Акції.

Банк Польський 104, 103, Цукор 28.50, Лільпоп 13.50, Островець 30.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 66.50, 2. ем. 67.25, серії 77, 5 конверс. 52—51, 5 зал. 49.75, 6 дол. 71, прем. дол. 50, стаб. 53.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 22-го червня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 к. яєць	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 22. VI. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички І. кл.	0.90 зол.
Качки товщеві І. кл., ваги щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Курки молоді без остріг І. кл.	0.90 „
Курята І. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	1.10 „

Приймає дріб тільки першої кляси. Гіршого сорту рішуче не приймає.

Ціни денні: Тенденція на курята знижкова: на індики. качки, курки хвилево вдержана.

ОПОВІСТКИ.

Конкурс. Дирекція Гімназії Рідної Школи в Рогатині розписує конкурс на стипендію ім. Івана Тиктора у квоті 350 зол. річно, на шк. рік 1936-37. За стипендію можуть старатися учні (учениці) рогатинської гімназії. Першенство мають уроженці Золочівщини, яких батьки служили в УСС або УГА. Прохання вносити до Дирекції гімназії до 31. серпня 1936. — **М. Кужиль**, управ. 2315 1—1

Комісія Виховних Осель і Мандрівок Молоді при Українському Краєвому Товаристві Охорони Дітей і Опіки над Молодю організує цього року крім таборів у постійних приміщеннях теж табори під шатрами, а то: **На Гуцульщині** — біля Брустур **мужеський** від 3. VII. — 23. VII., **жіночий** від 24. VII. — 22. VIII. **Водний над Дністром** від 2. VII. — 22. VII. Побажаним було би, щоби молодь старша (від 16 літ) зацікавилася тими недавно введеними таборами.

ЛІТНИЩА

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання 3.20. Пляжа — ліс. Микуличин-Ділок, Гуменюкова. 2269 5—10

ВОРОХТА — Пансіон „ЧЕРЕМШИНА" поручає соняшні бальконові кімнати з добірним харчем. Отворений цілий рік. Зголошення приймає Наталія Семанюкова. 2318 1-3

КУПНО-ПРОДАЖА

МАЮ НА ПРОДАЖ ОКОЛО 60 РЕАЛЬНОСТЕЙ В САМІМ ПЕРЕМИШЛІ — **в цінах від 3.000 зол. вгору і до 100.000 зол. Маю теж багато ріжних парцель під будову в ціні від 5 зол. вгору за 1 сяжень.** ЗАЙМАЮСЯ АДМІНІСТРАЦІЄЮ ДОМІВ. Тим, що будуються даю інформації при закупні будівельних матеріялів. СЕМЕН ДМИТРАШ, **купецький посередник. Перемишль, вул. Сінкевича 7.** 2316 1-1

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ШУКАЮ праці: лекція, поміч у склепі, підприємстві, ведення господарства. **Leśnictwo Hysne, p. Zabierzów z Niepołomic, Bochnia.** 2305 3-3

ПАНІ у середнім віці обійме управу домашн. господарства в особи самітної, в інтелігентнім домі. Зголошення слати: **O, B: Stryj, ul. Szumlańszczyzna 30 A.** 3-3

РІЖНІ

ПРЕЦИЗІЙНА направа годинників, також оказійна продаж. ОСИП АМСТЕР, РУСЬКА 2. 2312 2—3

НАПРАВА ВІЧНИХ ПЕР „ПРЕЦИЗІЯ" РУТОВСЬКОГО 12 — РИНОК 29 (брама Андріолія). 2295 2-10

ЗА ДОБРЕ свідоцтво добрі годинники, перстенці та інші дарунки найдешевше у ВАНДЕРА, ШАЙНОХИ 1. 2278 5—5

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним течівом 5 зол. Штір, Ринок 29, біля Бачевського. 2218 10-12

КНИЖКИ шкільні купує по цінах найвищих КНИГАРНЯ БАРДАХА, КРАКІВСЬКА 1. 2300 4—4

Д-ра ЕТКЕРА ЗМІЦНЕНИЙ

Цукор „Vanillin"

Представник: Вольфром і Розенкранц Львів, Пілсудського 11.

Просимо жадати постійно і всюди незрівнаної книжки з приписами Д-ра Еткера п. н. „Добра господиня пече сама". Дістати можна у представника і всіх книгарнях. Ціна 50 сотиків.

ЗА ГАРНЕ СВІДОЦТВО!

ФОТОГРАФІЧНІ АПАРАТИ

поручає

найдешевше у великому виборі

ФОТО — РАДІО — ПАЛЯС

Львів, пл. Марійська 8.

(Дім Шпрехера). 46/114 5-5

У. Т. Дент. І. БРАНЕВСЬКИЙ

2284 **вернувся і приймає** 3-3
Львів — АКАДЕМІЧНА 18. Тел. 237-53

МЕБЛІ всіляких кімнат дешево і солідні можна дістати у Вир.bні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 15-30

Пансіон „ЗЕЛЕМІН" **ГРЕБЕНІВ**

найгарніше положення, далеко від гостинця, гамору і куряви. Гарні, просторі, соняшні кімнати з бальконами. Близько ріки-пляжі. Смачний і здоровий харч. Ціни поміркованні. ВЖЕ ВІДЧИНЕНИЙ. 2252 5—20

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру **„CSAVE" 50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 20-75

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

NEWEGAZ

Блощиці, молі, також усі шкідники вигублює хемічними газами в кількох годинах під гарантією, — не шкодить домашнім знарядам. Виконуємо також чищення стін і стель, „віркування" і циклінування підлоги. „НЕВЕҐО" Львів, Сенаторська 9. тел. 236-51. 2202 8-20

ТОРБИНКИ ПАПЕРОВІ
з фірмовим написом
виконує скоро, солідно і дешево
„ФАРМАПАПІР"
ЛЬВІВ, СВ. МИХАЙЛА 6, біч. Косцюшка
2313 2—

Ширіть наш часопис!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках	„ 0·60
1 „ „ на першій сторінці .	„ 0·80

Дрібні оголошення від слова:	
матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
шукаючі праці	„ 0·07
слова товстим друком подвійно.	

Остання сторінка	1/1	зол. 480·—
„ „	1/2	„ 250·—
„ „	1/4	„ 130·—
„ „	1/8	„ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.